

УДК 37.091.3:004.9:373.5

DOI <https://doi.org/10.32782/academ-ped.psych-2026-10.16>

Артем КИЯНОВСЬКИЙ

кандидат педагогічних наук,

заслужений працівник освіти України,

солдат Збройних Сил України

Nvk_shgt@ukr.net

ORCID: 0009-0009-9762-8366

ГУМАНІТАРНО-ЦИФРОВА МОДЕЛЬ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ КРИЗИ: РЕЗУЛЬТАТИ ВПРОВАДЖЕННЯ В «ШКОЛІ ГУМАНІТАРНОЇ ПРАЦІ»

Анотація. У статті представлено результати longitudinal-дослідження гуманітарно-цифрової моделі освіти, реалізованої у Школі гуманітарної праці (ШГП, м. Херсон, Україна) в умовах пандемії COVID-19 та воєнного стану. **Мета статті** – опис дослідження ефективності гуманітарно-цифрової моделі дистанційного та змішаного навчання, реалізованої у «Школі гуманітарної праці», а також аналіз її впливу на академічні результати, психологічну залученість учнів, взаємодію з батьками та професійну адаптацію педагогів. **Методологія** дослідження ґрунтується на комплексному аналізі емпіричних даних. Для збору емпіричних даних використовувалися контрольні роботи з математики, української мови та фізики; анкетування учнів, батьків і педагогів; педагогічне спостереження; аналіз освітньої активності учнів; напівструктуровані онлайн-інтерв'ю. **Наукова новизна** полягає у вивченні моделі дистанційної та змішаної освіти, що здатна забезпечувати не лише академічну успішність, а й психологічну залученість, гуманітарний розвиток та освітню стійкість учнів в умовах суспільної кризи. Можливість використання окремих елементів дослідженої гуманітарно-цифрової моделі в системі дистанційної та змішаної освіти зумовлює практичну цінність роботи. **Висновки.** Результати засвідчили статистично значуще зростання академічних показників, психологічної залученості, рівня батьківської довіри та професійної адаптації педагогів у ШГП порівняно з контрольною групою ($p < 0.05$). Особливо значущими виявилися гуманітарні компоненти цифрового середовища: театральні практики, творчі проекти, система підтримки родин та індивідуальний педагогічний супровід. Отримані результати дають підстави розглядати гуманітарно-цифрову модель ШГП як перспективну форму освітньої стійкості в умовах суспільної кризи та тривалого дистанційного навчання.

Ключові слова: гуманітарна педагогіка, цифрова освіта, дистанційне навчання, освітня стійкість, психологічна залученість, інклюзивна освіта, wartime education, longitudinal-дослідження.

Artem KYIANOVSKY

Candidate of Pedagogical Sciences,

Honored Worker of Education of Ukraine,

Soldier of the Armed Forces of Ukraine

Nvk_shgt@ukr.net

ORCID: 0009-0009-9762-8366

HUMANITARIAN-DIGITAL MODEL OF SCHOOL EDUCATION IN THE CONDITIONS OF CRISIS: THE RESULTS OF IMPLEMENTATION IN THE “SCHOOL OF HUMANITARIAN LABOUR”

Abstract. The article presents the results of a longitudinal research of the humanitarian-digital model of education implemented in the «School of Humanitarian Labour» (SHL, Kherson, Ukraine) in the conditions of the COVID-19 pandemic and martial law. **The purpose** of the article is to describe the study of the effectiveness of the humanitarian-digital model of distance and mixed learning implemented at the «School of Humanitarian Labour», as well as to analyze its impact on academic results, psychological involvement of students, interaction with parents and professional adaptation of teachers. The research **methodology** is based on a comprehensive analysis of empirical data. The following materials were used to collect empirical data: tests in Mathematics, Ukrainian, and Physics; a survey of students, parents, and teachers; pedagogical observation; an analysis of students' educational activity; and semi-structured online interviews. **The scientific novelty** lies in the study of a model of distance and mixed education, which is able to ensure not only academic

© А. Кияновський, 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

achievement, but also psychological involvement, humanitarian development and educational stability of students in conditions of social crisis. The possibility of using individual elements of the studied humanitarian-digital model in the system of distance and mixed education determines the practical value of the work. **Conclusions.** The results showed a statistically significant increase in academic performance, psychological involvement, the level of parental trust and professional adaptation of teachers in the SHL compared to the control group ($p < 0.05$). The humanitarian components of the digital environment were especially significant: drama practices, creative projects, family support system and individual pedagogical support. The results obtained allow us to consider the humanitarian-digital model of SHL as a promising form of educational sustainability in conditions of social crisis and long-term distance learning.

Key words: humanitarian pedagogy, digital education, distance learning, educational sustainability, psychological involvement, inclusive education, wartime education, longitudinal research.

Постановка проблеми. Пандемія COVID-19 та повномасштабна війна в Україні стали для системи освіти не лише організаційними, а й гуманітарними викликами. Масовий перехід до дистанційного навчання виявив як технологічні можливості сучасної освіти, так і її суттєві обмеження. В умовах тривалої ізоляції, цифрової переваги, порушення соціальних зв'язків та психологічної нестабільності особливо гостро постала проблема збереження гуманітарного змісту освіти, емоційної залученості учнів і педагогічної взаємодії.

Більшість моделей дистанційного навчання, що активно впроваджувалися під час пандемії та війни, були орієнтовані переважно на технологічне забезпечення освітнього процесу. У науковій літературі досить широко представлені дослідження цифрових платформ, blended learning, online-learning management systems та проблем академічної адаптації учнів і педагогів. Водночас значно менше уваги приділяється питанням гуманітарного середовища школи, емоційної підтримки, творчої взаємодії, участі родини й культурних практик у дистанційній освіті.

Особливо актуальною ця проблема стала в умовах воєнного стану в Україні, коли школа для багатьох дітей перестала бути лише освітнім простором і почала виконувати функції психологічної стабілізації, соціальної підтримки та збереження відчуття нормальності життя. У цих умовах постає питання: чи здатна цифрова форма навчання не лише передавати знання, а й підтримувати гуманітарний, культурний та емоційний складники освіти.

Одним із прикладів такої моделі стала система дистанційної та змішаної освіти, розроблена у «Школі гуманітарної праці» – ШГП (м. Херсон). Ще до пандемії у закладі було створено цифрову освітню інфраструктуру: систему онлайн-комунікації між учителями, учнями й батьками; портал дистанційних

уроків; середовище цифрової взаємодії педагогів; механізми психологічного та логопедичного супроводу; а також творчі онлайн-практики, зокрема театральні, музичні й медіапроекти.

Після початку пандемії та в умовах війни ця система була масштабована й апробована у форматі повноцінного дистанційного навчання. Практичним результатом, зокрема, стало розроблення навчально-методичного посібника «ONLINE-ОСВІТА.ШГП» (2024) [6], схваленого МОН України до використання в освітньому процесі закладів загальної середньої освіти.

Аналіз джерел та останніх досліджень. Проблематика дистанційного й змішаного навчання стала одним із провідних напрямів сучасних педагогічних досліджень після пандемії COVID-19 та початку повномасштабної війни в Україні. У міжнародній науковій літературі значна увага приділяється питанням цифрової трансформації освіти, кризової адаптації освітніх систем, психологічної підтримки учнів і педагогів, а також формуванню нових моделей освітньої взаємодії у цифровому середовищі.

Однією з ключових концепцій останніх років стало поняття екстреного дистанційного навчання – emergency remote teaching. Ч. Ходжес, С. Мур, Б. Локі, Т. Траст і А. Бонд підкреслюють, що вимушене, екстрене дистанційне навчання, запроваджене в умовах кризи, принципово відрізняється від системно спроектованої онлайн-освіти. За твердженням дослідників, більшість освітніх систем під час пандемії здійснювали не повноцінний перехід до цифрової освіти, а тимчасову кризову адаптацію навчального процесу [9].

Подібну позицію займають А. Бозкурт і Р. С. Шарма, які розглядають пандемію як глобальний виклик для традиційної педагогічної моделі. Автори наголошують, що цифровізація

освіти без переосмислення педагогічної взаємодії призводить до зростання психологічної дистанції між учасниками освітнього процесу, украй важливим є емпатійний підхід до навчання [7].

Українські дослідниці І. Іванюк та О. Овчарук відзначають труднощі цифрової адаптації педагогів, емоційне виснаження та зниження рівня комунікації між учителями й учнями під час пандемії [10].

У документах UNESCO [15] та OECD [13] наголошується, що сучасна школа в умовах кризи має виконувати не лише академічну, а й соціально-психологічну функцію. Особливого значення набувають питання емоційної безпеки, підтримки мотивації, збереження освітньої спільноти та взаємодії з родинами учнів.

У сучасній педагогіці дедалі більшого значення набуває концепція соціально-емоційного навчання – social and emotional learning (SEL). Дослідники CASEL (Collaborative for Academic, Social and Emotional Learning) підкреслюють, що розвиток емоційної компетентності, здатності до співпраці, емпатії та саморегуляції є одним із ключових чинників успішного навчання в цифровому середовищі [8].

В умовах війни проблема освітньої стійкості набуває особливої актуальності. Українські дослідження засвідчують, що тривале дистанційне навчання в умовах воєнного стану супроводжується як академічними труднощами, так і психологічною втомою, порушенням соціальної взаємодії та зниженням мотивації учнів [12].

Зауважимо, що педагоги «Школи гуманітарної праці» регулярно висвітлюють у наукових виданнях педагогічні технології та результати практичного впровадження гуманітарно-цифрової моделі навчання, розкриваючи її потенціал у розвитку творчої особистості, цифрової компетентності, психологічної стійкості учнів [1–5; 11].

Водночас аналіз сучасної літератури свідчить про недостатню кількість саме longitudinal-досліджень, присвячених гуманітарно-цифровим моделям шкільної освіти.

Мета статті – опис дослідження ефективності гуманітарно-цифрової моделі дистанційного та змішаного навчання, реалізованої у «Школі гуманітарної праці», а також аналіз її

впливу на академічні результати, психологічну залученість учнів, взаємодію з батьками та професійну адаптацію педагогів.

Виклад основного матеріалу. Гіпотеза дослідження полягає у тому, що гуманітарно-цифрова модель освіти, яка поєднує академічне навчання, творчу діяльність, психологічну підтримку та активну взаємодію всіх учасників освітнього процесу, здатна забезпечити вищий рівень освітньої стійкості та залученості учнів порівняно з традиційними моделями дистанційного навчання.

Дослідження було реалізоване у форматі longitudinal quasi-experimental study та проводилося протягом трьох навчальних років (2020–2023) в умовах пандемії COVID-19 та воєнного стану в Україні. Основною метою дослідження стало вивчення ефективності гуманітарно-цифрової моделі дистанційного й змішаного навчання, впровадженої у «Школі гуманітарної праці» (м. Херсон).

У дослідженні взяли участь 600 учнів: 300 учнів експериментальної групи (ШГП) та 300 учнів контрольної школи, яка функціонувала в умовах традиційної дистанційної моделі навчання. До вибірки були включені учні середньої та старшої школи. Формування груп здійснювалося за принципом порівнюваності віку, класів навчання й базових освітніх умов.

Гуманітарно-цифрова модель ШГП включала:

- систему дистанційних уроків для всіх класів і предметів;
- цифрові платформи взаємодії між учителями, учнями й батьками;
- онлайн-підтримку психолога та логопеда;
- театральні, музичні й творчі онлайн-практики;
- систему педагогічного супроводу та комунікації з родинами;
- участь учнів у медіапроектах і творчих конкурсах.

Особливим компонентом гуманітарно-цифрової моделі ШГП стала система інклюзивного онлайн-супроводу учнів. В умовах дистанційного навчання забезпечувався індивідуальний педагогічний, психологічний і логопедичний супровід дітей з особливими освітніми потребами. Для підтримки навчальної участі учнів використовувалися адаптовані онлайн-матеріали, індивідуальні консультації, постійна

комунікація з родинами та механізми гнучкої взаємодії між учителями, батьками й фахівцями супроводу.

Дослідницька увага приділялася не лише академічним результатам, а й підтриманню емоційної стабільності, комунікативної активності та включеності дітей у спільне гуманітарне середовище школи.

Для збору емпіричних даних використовувалися:

- контрольні роботи з математики, української мови та фізики;
- анкетування учнів, батьків і педагогів;
- педагогічне спостереження;
- аналіз освітньої активності учнів;
- напівструктуровані онлайн-інтерв'ю.

Академічні результати оцінювалися на основі середніх показників контрольних робіт, які проводилися кожні шість місяців протягом трьох років. Для оцінювання психологічної залученості, рівня взаємодії з батьками та професійної адаптації педагогів були розроблені інтегральні індекси: 1) AI (Academic Index); 2) PI (Psychological Involvement Index); 3) RI (Relationship Index); 4) TI (Teacher Index); 5) EI (Experimental Integral Index).

Статистична обробка даних здійснювалася з використанням методів описової статистики, t-критерію Стюдента та коефіцієнта внутрішньої узгодженості Кронбаха (Cronbach's alpha). Рівень статистичної значущості визначався на рівні $p < 0.05$.

Надійність інтегральних показників оцінювалася за допомогою коефіцієнта Cronbach's alpha. Отримане значення $\alpha = 0.86$ свідчить про достатньо високий рівень внутрішньої узгодженості дослідницьких шкал.

Дослідження проводилося з дотриманням етичних принципів педагогічної науки. Участь учнів, педагогів і батьків була добровільною. Персональні дані учасників були анонімізовані. Дослідницький протокол був погоджений педагогічною радою закладу освіти та не передбачав утручання в систему оцінювання учнів.

Результати дослідження. Академічна успішність оцінювалася на основі результатів контрольних робіт із математики, української мови та фізики, які проводилися кожні шість місяців протягом трьох років. Середні результати учнів ШГП стабільно перевищували

показники контрольної групи, що можна побачити в табл. 1.

Таблиця 1

Академічні результати (AI)

Предмет	Контрольна школа (%)	ШГП (%)	Різниця
Математика	68.0	82.0	+14
Українська мова	70.0	85.0	+15
Фізика	65.0	84.0	+19
Середній показник	67.6	83.7	+16.1

Отримані результати свідчать про стабільно вищий рівень академічної успішності учнів ШГП. Найбільша різниця спостерігалася в результатах із фізики, що може бути пов'язано з більш високим рівнем навчальної взаємодії та системною підтримкою учнів у цифровому середовищі.

Водночас у процесі дослідження фіксувалися окремі прояви цифрової втоми та зниження концентрації уваги, особливо під час тривалих періодів дистанційного навчання. Це підтверджує необхідність поєднання цифрових технологій із гуманітарними та творчими практиками, спрямованими на підтримку емоційної залученості учнів.

Для оцінювання **психологічної залученості учнів** використовувався інтегральний показник PI (Psychological Involvement Index), який ураховував рівень інтересу до навчання, участь у творчих активностях, емоційну взаємодію з учителями та рівень тривожності в умовах дистанційного навчання.

Оцінювання здійснювалося на основі анкетування учнів, педагогічного спостереження та аналізу участі у творчих і позакласних проєктах. Особлива увага приділялася впливу гуманітарного середовища школи на емоційну стабільність та навчальну мотивацію учнів.

Результати дослідження, подані в табл. 2, засвідчили більш високий рівень психологічної залученості учнів ШГП порівняно з контрольною групою. Найбільші відмінності спостерігалися в показниках участі у творчих проєктах і позитивного ставлення до педагогів.

Під час педагогічного спостереження було встановлено, що регулярна участь у театральних, медіа- та творчих практиках сприяла підтриманню емоційної взаємодії між учнями й школою навіть в умовах тривалого дистанційного навчання.

Таблиця 2

Психологічна залученість учнів (PI)

Показник	Контрольна школа (%)	ШГП (%)	Різниця
Інтерес до навчання	61.0	84.0	+23
Участь у творчих проєктах	48.0	81.0	+33
Позитивне ставлення до вчителів	58.0	86.0	+28
Низький рівень тривожності	54.0	78.0	+24
Середній PI	55.2	82.2	+27

Водночас частина учнів демонструвала ознаки цифрової втоми, особливо під час періодів інтенсивного онлайн-навчання. Це свідчить про необхідність поєднання цифрових технологій із гуманітарними формами діяльності, здатними підтримувати емоційну стійкість і мотивацію учнів.

Для оцінювання рівня *взаємодії між школою та родинами учнів* використовувався інтегральний показник RI (Relationship Index), що враховував рівень довіри батьків до школи, участь у спільних освітніх і творчих проєктах, задоволеність комунікацією з педагогами й готовність підтримувати дистанційне навчання дитини.

Дослідження проводилося на основі анкетування батьків, аналізу участі в шкільних онлайн-заходах і педагогічного спостереження. Особлива увага приділялася ролі родини в підтримці емоційної стабільності та навчальної мотивації учнів в умовах тривалої дистанційної освіти.

Отримані результати (табл. 3) свідчать про значно вищий рівень взаємодії між школою та родинами учнів у ШГП порівняно з контрольною групою. Найбільші відмінності були зафіксовані у показниках участі батьків у спільних проєктах та регулярності комунікації з педагогами.

Під час дистанційного навчання цифрові платформи та системна комунікація між учителями й родинами дали змогу підтримувати відчуття освітньої спільноти навіть в умовах соціальної ізоляції та воєнної нестабільності.

Водночас частина батьків відзначала труднощі, пов'язані з емоційною перевтомою дітей, нестабільністю Інтернет-зв'язку та необхідністю постійного супроводу молодших

Таблиця 3

Взаємодія з батьками та родинна підтримка (RI)

Показник	Контрольна школа (%)	ШГП (%)	Різниця
Довіра до школи	64.0	89.0	+25
Участь у шкільних проєктах	49.0	82.0	+33
Регулярність комунікації	58.0	91.0	+33
Підтримка дистанційного навчання	61.0	87.0	+26
Середній RI	58.0	87.2	+29.2

учнів під час онлайн-навчання. Це свідчить про високе навантаження на родини в умовах тривалого дистанційного освітнього процесу.

Для оцінювання *професійної адаптації педагогів* використовувався інтегральний показник TI (Teacher Index), який ураховував рівень цифрової компетентності, професійної мотивації, психологічного комфорту й упевненості в дистанційній комунікації.

Дослідження проводилося на основі анкетування педагогів, педагогічного спостереження, аналізу участі у внутрішніх цифрових тренінгах і напівструктурованих онлайн-інтерв'ю. Особлива увага приділялася впливу гуманітарного середовища школи на професійну стійкість учителів у кризових умовах.

Результати дослідження (табл. 4) засвідчили більш високий рівень професійної адаптації педагогів ШГП порівняно з контрольною групою. Найбільші відмінності спостерігалися в рівні цифрової компетентності та впевненості в онлайн-комунікації.

Таблиця 4

Професійна адаптація та педагогічна стійкість учителів (TI)

Показник	Контрольна школа (%)	ШГП (%)	Різниця
Цифрова компетентність	66.0	91.0	+25
Професійна мотивація	69.0	88.0	+19
Психологічний комфорт	58.0	79.0	+21
Упевненість в онлайн-комунікації	62.0	90.0	+28
Середній TI	63.7	87.0	+23.3

Педагоги ШГП відзначали, що системна внутрішня підтримка, колективна взаємодія та гуманітарна атмосфера школи сприяли збереженню професійної мотивації навіть в умовах тривалої кризи.

Водночас значна частина педагогів незалежно від типу школи повідомляла про прояви емоційного виснаження, перевантаження цифровими комунікаціями й труднощі підтримання балансу між професійною та особистою сферою. Це підтверджує необхідність розвитку систем психологічної підтримки педагогів у цифровому освітньому середовищі.

Для *узагальнення результатів дослідження* було використано інтегральний показник EI (Experimental Integral Index), який об'єднував академічні, психологічні, соціально-комунікативні та педагогічні показники ефективності гуманітарно-цифрової моделі ШГП.

Індекс EI формувався на основі середніх значень показників AI (Academic Index), PI (Psychological Involvement Index), RI (Relationship Index) та TI (Teacher Index).

Результати інтегрального аналізу, подані в табл. 5, засвідчили, що гуманітарно-цифрова модель ШГП демонструє вищі показники ефективності порівняно з традиційною дистанційною моделлю навчання. Найбільші відмінності були зафіксовані в показниках психологічної залученості та взаємодії з родинами.

Таблиця 5

Інтегральний індекс (EI) ефективності моделі навчання

Індекс	Контрольна школа (%)	ШГП (%)	Різниця
AI	67.6	83.7	+16.1
PI	55.2	82.2	+27.0
RI	58.0	87.2	+29.2
TI	63.7	87.0	+23.3
EI	61.1	85.0	+23.9

Ефективність дистанційної освіти визначається не лише якістю цифрових технологій, а й характером гуманітарного середовища, рівнем комунікації, творчої активності та емоційної підтримки учасників освітнього процесу.

Коефіцієнт внутрішньої узгодженості Cronbach's alpha становив $\alpha = 0.86$, що свідчить про достатній рівень надійності інтегральних показників. Статистичний аналіз із використанням t-критерію Стьюдента підтвердив

значущість відмінностей між експериментальною та контрольною групами ($p < 0.05$).

Висновки. Результати проведеного longitudinal-дослідження засвідчили ефективність гуманітарно-цифрової моделі дистанційного та змішаного навчання, реалізованої у «Школі гуманітарної праці» в умовах пандемії COVID-19 і воєнного стану в Україні.

Порівняльний аналіз експериментальної та контрольної груп показав, що учні ШГП продемонстрували вищі академічні результати, вищий рівень психологічної залученості, більш активну взаємодію з родинами, а вчителі – вищий рівень педагогічної адаптації в умовах тривалого дистанційного навчання.

Отримані результати свідчать про те, що ефективність цифрової освіти визначається не лише технологічною інфраструктурою, а й характером гуманітарного освітнього середовища, рівнем емоційної взаємодії, творчої активності та системної підтримки учасників освітнього процесу. Особливого значення в умовах кризи набувають творчі й гуманітарні практики: театральна діяльність, медіапроекти, спільні онлайн-заходи та система постійної комунікації між школою, учнями й батьками. Саме ці компоненти сприяли підтриманню освітньої стійкості та емоційної залученості учнів у період тривалого дистанційного навчання.

Водночас результати дослідження не дають підстав розглядати гуманітарно-цифрову модель як універсальне рішення для всіх освітніх контекстів. Ефективність системи значною мірою залежала від сформованої гуманітарної культури закладу освіти, високого рівня педагогічної взаємодії та активної участі родин у навчальному процесі.

Практичне значення дослідження полягає у можливості використання окремих елементів гуманітарно-цифрової моделі ШГП у системі дистанційної та змішаної освіти, зокрема у сфері психологічної підтримки учнів, організації творчих практик, розвитку цифрової комунікації та підтримання освітньої спільноти в умовах суспільної кризи.

Перспектива подальших досліджень пов'язана з вивченням гуманітарно-цифрових моделей освіти в інших типах шкіл, аналізом довготривалих психологічних наслідків дистанційного навчання та дослідженням ролі творчих практик у формуванні освітньої стійкості учнів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вишневецька Є. М. Інтегративний підхід у навчанні англійської мови: практика створення англомовного середовища в «Школі гуманітарної праці». *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2025. № 100. С. 64–70. DOI: <https://doi.org/10.32782/1992-5786.2025.100.10>
2. Головатюк В. Реабілітаційні можливості театральної діяльності в закладі освіти: на прикладі театральної студії КЗ «НВК «Школа гуманітарної праці» Херсонської обласної ради. *Український педагогічний журнал*. 2025. № 1. С. 149–157. DOI: <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2025-1-149-157>
3. Кириленко А., Чумак Т. Інноваційний досвід роботи шкільного радіо в умовах дистанційного навчання (на прикладі авторського навчально-виховного комплексу «Школа гуманітарної праці»). *Український педагогічний журнал*. 2024. № 3. С. 271–277. DOI: <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2024-3-271-277>
4. Кияновський А. Інтегративний підхід до використання соціальних мереж у «Школі гуманітарної праці». *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Педагогічні науки*. 2025. Вип. 3(66). С. 33–38. DOI: <https://doi.org/10.32689/maup.ped.2025.3.5>
5. Кияновський А. О. Нестандартні уроки як інструмент психологічної та освітньої реабілітації учнів воєнного часу. *Вісник науки та освіти. Серія «Педагогіка»*. 2025. № 8(38). С. 1315–1329. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-8\(38\)-1315-1329](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-8(38)-1315-1329)
6. ONLINE-ОСВІТА.ШГП: Інформаційні технології сучасної дистанційної освіти : навчально-методичний посібник / А. О. Кияновський та ін. Вид. 2-е, випр. Дніпро : Середняк Т. К., 2024. URL: <https://methodological.sgt.ks.ua/material/1> (дата звернення: 11.07.2026).
7. Bozkurt A., Sharma R. C. Emergency Remote Teaching in a Time of Global Crisis Due to CoronaVirus Pandemic. *Asian Journal of Distance Education*. 2020. Vol. 15, T. 1. Pp. i–vi. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.3778083>
8. CASEL. What Is Social and Emotional Learning? 2021. URL: <https://casel.org/fundamentals-of-sel/> (дата звернення: 11.07.2026).
9. The Difference Between Emergency Remote Teaching and Online Learning / C. Hodges, S. Moore, B. Lockee, T. Trust, A. Bond. *EDUCAUSE Review*. 2020. URL: <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning> (дата звернення: 11.07.2026).
10. Ivaniuk I. V., Ovcharuk O. V. Problems and Needs of Teachers in the Organization of Distance Learning in Ukraine During Quarantine Caused by COVID-19: 2021 Research Results. *Information Technologies and Learning Tools*. 2021. Vol. 85. T. 5. P. 29–41. DOI: <https://doi.org/10.33407/itlt.v85i5.4669>
11. Kyianovskiy A., Pozdniakova T. Fostering student psychological resilience using humanitarian art pedagogy in wartime Ukraine. *Discover Education*. 2026. Vol. 5, article number 103. DOI: <https://doi.org/10.1007/s44217-026-01199-1>
12. Levchuk O. Technology of Blended Learning in Institutions of Higher Education in Wartime. *European Humanities Studies*. 2022. Vol. 2. P. 45–61. DOI: <https://doi.org/10.38014/ehs-ss.2022.2.03>
13. OECD. The State of School Education: One Year into the COVID Pandemic. Paris : OECD Publishing, 2021. DOI: <https://doi.org/10.1787/201d8e84-en>
14. Sytnykova Y., Petrenko T., Bezkorovaina O., Ptushka A. Challenges for Universities to Online Technologies Implementation in the Conditions of War in Ukraine. *Information Technologies and Learning Tools*. 2024. Vol. 99. T. 1. P. 193–208. DOI: <https://doi.org/10.33407/itlt.v99i1.5436>
15. UNESCO. Reimagining Our Futures Together: A New Social Contract for Education. Paris : UNESCO Publishing, 2021.

REFERENCES:

1. Vyshnevetska, Ye. M. (2025). Intehratyvnyi pidkhid u navchanni anhliiskoi movy: praktyka stvorennia anhlomovnoho sere dovyyshcha v «Shkoli humanitarnoi pratsi» [The integrative approach in English language teaching: practices of creating an English-speaking environment at the «School of Humanitarian Labour»]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh – Pedagogy of Creative Personality Formation in Higher and General Secondary Schools*, 100, 64–70. <https://doi.org/10.32782/1992-5786.2025.100.10> [in Ukrainian].
2. Holovatiuk, V. (2025). Reabilitatsiini mozhlyvosti teatralnoi diialnosti v zakladi osvity: Na prykladi teatralnoi studii KZ «NVK «Shkola humanitarnoi pratsi» Khersonskoi oblasnoi rady [Rehabilitation possibilities of theatrical activity in an educational institution (based on the example of the theatrical studio of Communal Institution «Educational Complex «School of Humanitarian Labour» of the Kherson Regional Council)]. *Ukrainskyi pedahohichnyi zhurnal – Ukrainian Educational Journal*, (1), 149–157. <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2025-1-149-157> [in Ukrainian].
3. Kyrylenko, A., & Chumak, T. (2024). Innovatsiinyi dosvid roboty shkilnoho radio v umovakh dystantsiinoho navchannia (na prykladi avtorskoho navchalno- vykhovnoho kompleksu «Shkola humanitarnoi pratsi») [Innovative

experience of the school radio functioning in the conditions of distance education : On the example of the author's Educational Complex «School of Humanitarian Labour». *Ukrainskyi pedahohichnyi zhurnal – Ukrainian Educational Journal*, (3), 271–277. <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2025-1-149-157> [in Ukrainian].

4. Kyianovskiy, A. (2025). Intehrativnyi pidkhdid do vykorystannia sotsialnykh merezh u «Shkoli humanitarnoi pratsi» [The integrative approach to using social networks in the «School of Humanitarian Labour». *Naukovi pratsi Mizhrehionalnoi Akademii upravlinnia personalom. Pedahohichni nauky – Scientific Works of Interregional Academy of Personnel Management. Pedagogical Sciences*, 3(66), 33–38. <https://doi.org/10.32689/maup.ped.2025.3.5> [in Ukrainian].

5. Kyianovskiy, A. O. (2025). Nestandartni uroky yak instrument psykholohichnoi ta osvithoi reabilitatsii uchniv voiennoho chasu [Non-standart lessons as a pedagogical strategy for psychological and educational rehabilitation of students in wartime condition]. *Visnyk nauky ta osvity (Serii «Pedahohika») – Bulletin of Science and Education («Pedagogy» Series)*, 8(38), 1315–1329. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-8\(38\)-1315-1329](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-8(38)-1315-1329) [in Ukrainian].

6. Kyianovskiy, A. O. ta in. (2024). ONLINE-OSVITA.ShHP: Informatsiini tekhnolohii suchasnoi dystantsiinoi osvity [ONLINE-EDUCATION.ShGP: Information Technologies in Modern Distance Education]. Dnipro: Seredniak T. K. Retrieved from: <https://methodological.sgt.ks.ua/material/1> (data zvernennia: 11.07.2026) [in Ukrainian].

7. Bozkurt, A., & Sharma, R. C. (2020). Emergency Remote Teaching in a Time of Global Crisis Due to CoronaVirus Pandemic. *Asian Journal of Distance Education*, 15(1), i–vi. <https://doi.org/10.5281/zenodo.3778083> [in English].

8. CASEL. (2021). What Is Social and Emotional Learning? Retrieved from: <https://casel.org/fundamentals-of-sel/> (data zvernennia: 11.07.2026) [in English].

9. Hodges, C., Moore, S., Lockee, B., Trust, T., & Bond, A. (2020). The Difference Between Emergency Remote Teaching and Online Learning. EDUCAUSE Review. Retrieved from: <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning> (data zvernennia: 11.07.2026) [in English].

10. Ivaniuk, I. V., & Ovcharuk, O. V. (2021). Problems and Needs of Teachers in the Organization of Distance Learning in Ukraine During Quarantine Caused by COVID-19: 2021 Research Results. *Information Technologies and Learning Tools*, 85(5), 29–41. <https://doi.org/10.33407/itlt.v85i5.4669> [in English].

11. Kyianovskiy, A., & Pozdniakova, T. (2026). Fostering student psychological resilience using humanitarian art pedagogy in wartime Ukraine. *Discover Education*, (5), 103. <https://doi.org/10.1007/s44217-026-01199-1> [in English].

12. Levchuk, O. (2022). Technology of Blended Learning in Institutions of Higher Education in Wartime. *European Humanities Studies*, (2), 45–61. <https://doi.org/10.38014/ehs-ss.2022.2.03> [in English].

13. OECD. (2021). The State of School Education: One Year into the COVID Pandemic. Paris: OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/201d8e84-en> [in English].

14. Sytnykova, Y., Petrenko, T., Bezkorovaina, O., & Ptushka, A. (2024). Challenges for Universities to Online Technologies Implementation in the Conditions of War in Ukraine. *Information Technologies and Learning Tools*, 99(1), 193–208. <https://doi.org/10.33407/itlt.v99i1.5436> [in English].

15. UNESCO. (2021). Reimagining Our Futures Together: A New Social Contract for Education. Paris: UNESCO Publishing [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 15.07.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 13.08.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 19.10.2026